

కొంతమ్మ రెండో కూతురు

కొంతమ్మ పగడచెట్టు నీడన పేముకుర్చీలో కూచు
నుంది. సూర్యాస్తమయే వేళ. పడమటివైపు కుంకుమ
ఎండ వేసినట్టుంది. తెల్లని గ్లాస్కో సైనూ కళ్ళకి సులోచ
నాలూ, వడిలోని 'భక్త విజయం' తెరవనేలేదు! పుస్తకం
మీద ఆమె మనసు లగ్నం అవడంలేదు, మధ్యాహ్నం
రేణుక చెప్పిన వార్తే ఇంకా చెవిలో మోగుతోంది. ఏ
అవస్థ వచ్చిపడింది? ఈ కాలపువాళ్లు విధి అంటే నమ్మరు
గాని తను రేణుకకోసం ఏడుస్తుందా, పార్వతికి ప్రమోష
నయిందని సంతోషిస్తుందా?

ఎన్నాళ్ళనుంచో ఆశించిన ప్రమోషన్ అయింది
పెద్దమ్మాయికి. టీచర్లీచ్చే పార్టీకి పార్వతి కొండంత సంతో
షంతో వెళ్ళింది. అలా పార్వతి జట్కా ఎక్కిది-ఇలా రేణు
పిడుగులాంటి వార్త తన చెవిని వేసింది. తనకింక సుఖం
లేదా? యీ చివ్రోజుల్లో అంతా సవ్యంగా హాయిగా
గడుస్తుందనుకున్న రోజుల్లో, ఒక కన్ను పొడుచుకోవల
సిందేనా?

పారూ పెద్దదై నలుగుర్ని పోషించే హోదాలో
వుండగా, దానికెందుకీ కష్టాలు? మొదటినుంచీ దాని జీవితం
కన్నీళ్ళతోనే తుడుస్తూ వచ్చింది. చీమకూడ హానిచెయ్యని

పార్వతి కెందుకీ కష్టాలు? తను కోరుకున్న హోదాకి వచ్చా
ననే వెరి ఆనందంలో వుండేగాని ఇంట్లో అగ్ని పుట్టించని
దానికి తెలీకుగదా?

కాంతమ్మకి యిరవై ఏడో ఏట భర్త మరణించాడు.
అప్పటికి పార్వతికి పదో ఏడు. రేణుకకి రెండేళ్ళూ వెళ్ళాయి.
టీచరు వుద్యోగంలో రమణయ్య ఏం నిలవజేస్తాడు? వెనక
ఆ స్తిపాసుల్లేవు. ప్రావిడెంటు ఫండు, యిన్నూరెన్ను డబ్బూ
అంతా కలిపితే వెయ్యి రూపాయలన్నా కాలేదు.

ఆనాటినుంచీ కాంతమ్మ నానాగడ్డి గరిచి ఆడపిల్ల
లిద్దర్నీ పెంచి పెద్దవాళ్ళని చేసింది. తను పక్కవాళ్ళింట్లో
వంటపనుల్లో సాయంజేసి, పగలల్లా విస్తళ్ళుకుట్టి నాలుగు
రాళ్ళు సంపాదించి కుటుంబం నిర్వహించేది. పార్వతి బడికి
పోయి చదువుకుంటోంది. హెడ్మాస్టరు పూనుకోవడంవల్ల
బీదపిల్ల అయిన పార్వతికి స్కాలర్ షిప్ వచ్చింది.

విస్తళ్ళు కుడుతున్నప్పుడు కాంతమ్మ మనస్సు పార్వతి
పెండ్లి, ఆమె ఇల్లూ, అలాంటి మంచిరోజుల గురించి ఆలో
చించడంవైపు పరుగెత్తేది. చీపురు బద్దతో లోలుగాకులో
వేసేకుట్లు ఆమె వూహ ప్రపంచంలోని పార్వతి సంసారంతో
లయ కల్పేవి. కలల మధ్యలో ఆమెకి లోకపు నిజాలు తమ
దారిద్ర్యం, వరకట్నాలూ జ్ఞాపకంవచ్చి కుప్పగా కూలి
పోయేది.

పార్వతికి పదహారేళ్ళు వచ్చాయి. నూలుపై నలు
చదువుతోందిగాని పెళ్ళి సంబంధం కుదరలేదు. పెళ్ళిలేక,

చదువు లేక... అంటూ కాంతమ్మ చదువుమాత్రం మాన్పించలేదు. స్కూలు ఫైనల్ పరీక్షలో పాఠ్యతీ మంచి మార్కులు తెచ్చుకుంది. కాని కాలేజీలో జేరేందుకు తను దగ్గర డబ్బేదీ? అంచేత సెకండిరీగ్రేడ్ ట్రయినింగ్ లో ప్రవేశించింది పాఠ్యతీ. రేణుక అప్పటికప్పుడే ఘట్టఫారంలోకి వచ్చింది.

ట్రయినింగ్ పూర్తయిన నెల్లాళ్ళ లోపలే పాఠ్యతీకి వుద్యోగం దొరికింది. కాంతమ్మ కష్టాలు గట్టెక్కాయి. పాఠ్యతీకి ఉద్యోగం దొరికినా చదువుమీద తృప్తి తగ్గలేదు. స్కూల్లో పనిచేస్తూ ప్రతినెలా వచ్చే జీతంకాక, ఇద్దరి ముగ్గురికి ట్యూషన్లు చెప్పి ఇరవై ముప్పైకి పైగా సంపాదించి, సంసారం గుట్టుగా సాదుతూ, పాఠ్యతీ ఇంటర్ ప్రయివేట్ గా చదివేది.

రేణుక ధర్మఫారంలోకి వచ్చింది. రేణుక బాల్యం మామూలుగానే గడిచిపోతోంది. తల్లి కూతుళ్ళూ కలిసి రేణుకని ముద్దుగా చూసుకునేవారు. తన చెల్లెలు తనకిమల్లే కష్టాలు పడకూడదని రేణుకని కంటికి రెప్పలా కాస్తూండేది పాఠ్యతీ.

మధ్య మధ్య కాంతమ్మ పెండ్లిమాట ఎత్తుతూంటే, పాఠ్యతీ బుస్సున లేచేది. తను సంసారం ఓ దరికి చేరితేగాని పెళ్ళిమాట ఎత్తవద్దనేది. రేణుకకి పెద్ద చదువు చెప్పించాలని పాఠ్యతీ ఆశ. ఒకివంక ఉద్యోగం చేస్తూ మరోవంక పరీక్షలకు కడుతూ బి. ఎ. పాసయింది. రేణుక గాబరా వల్లనేమీ, అశ్రద్ధవల్లనేమీ స్కూలు ఫైనలు ఫర్వీకొట్టింది.

రెండో ఏడు పాఠ్యతి శ్రద్ధగా కూచుని చెల్లెలివేత చదివిం
చింది. రేణుక ఇంటర్ లోకి వచ్చింది. బి. ఎ. అయిన
తర్వాత పాఠ్యతి మూడు నెలలు ట్రయినింగ్ చదివి బి. ఇడి.
పట్టా పుచ్చుకుంది. ఈలోగా ఆమె కీ వూరు బదిలీ అయింది.
ఇక్కడ గరల్స్ హైస్కూల్లో ఫస్టు అసిస్టెంటుగా వేశారు.

కాంతమ్మకి ఇద్దరూ కూతుళ్ళే. కాని పాఠ్యతి చదువు
తప్ప వేరే ప్రపంచం లేదు. రేణుకకి చదువు జీవితంలో ఒక
భాగం. రేణుక చదువుమీదకంటే చీరెలమీద, సినీమాల
మీద ఎక్కువ మోజు చూపేది.

కొత్తవూరు వచ్చిన ఒక ఏడాదికి కాంతమ్మ అంత
రాంతరంలోవున్న కోరిక ఫలించింది. పాఠ్యతి రామారావుని
పెళ్ళి చేసుకుంది! రామారావు చిన్నవాడు. బి. ఎల్. డిగ్రీ
తీసుకు రెండేళ్ళయిందో లేదో! ఇల్లూ, వాకిలీ పొలం పుట్రా
వున్నవాడు. చుట్టాలూ పక్కాలూ కూడా అంతగా
లేరతనికి.

పాఠ్యతి పెళ్ళి తర్వాత కాంతమ్మకి ఇంక నిశ్చింతే.
హాయిగా నిద్దరపడుతోంది రేణుక దేముంది? దాన్ని వాళ్ళి
ద్దరూ చూసుకుంటారు. అల్లుడిరాకతో యిల్లు మారారే
గాని పెద్దమార్పు లేమీ రాలేదు వాళ్ళ కుటుంబంలో.

“దసరా పండగలకి మైనూరు వెళ్ళి రండి” అంది
కాంతమ్మ కూతుర్ని, అల్లుణ్ణి ఉద్దేశించి. తన మనోవాంఛి
తంకూడా అదే అన్నాడు అల్లుడు. కాని పాఠ్యతి నవ్వి,
“అసిస్టెంట్ నయా”నని అందరూ ఏడుస్తున్నారు. ఇప్పుడే

శలవుపెట్టనా, ఇంకోవూరు బదలాయిస్తారు. ఇప్పుడు మీ అల్లుడైనా ప్రాక్టీస్ మా నెయ్యాలివస్తుంది. లేకపోతే నేను ఉద్యోగమైనా మా నెయ్యాలి వస్తుంది!" అని తల్లి మాటలు లక్ష్యం చెయ్యలేదు.

కాంతమ్మకి కూతురి మనస్తత్వం అర్థం అవలేదు. సుఖపడుతుందిగదా అని నాలుగు రోజులపాటు వెళ్ళమంటే వుద్యోగం అని గోలపెడుతుండేమిటి? వయసులో వున్నప్పుడుగాక యీ సరదాలు ఇంకెప్పుడు?

వివాహానంతరం పార్వతిలో మార్పువస్తుందనీ, ఇల్లూ, వాకిలి పట్టించుకుంటుందనీ కాంతమ్మ అనుకుంది. కాని పార్వతి ధోరణి వీసమెత్తుగూడా మారలేదు. ఆమెకి ఎం.ఎ. చదవాలనీ హెడ్మిస్ట్రెస్ అవాలని తృప్తి.

రామారావు మూడు ఆయేవేళకి కోర్టునుంచి యింటి కొస్తాడు. అతను ఇంటికొచ్చే వేళకి పార్వతి ఇంట్లో వుండటం ఎలానూపడదు. బి. ఏ. పోవడంసల్ల సెప్టెంబరుకి కట్టే రేణుక బావగారి సంగతి చూసేది, కాంతమ్మకి రేణుక బావ గారితో అంత వేళాకోళాలాడటం నచ్చలేదు. కాని ఏమంటుంది? పార్వతి కష్టపడినన్నాళ్ళూ పడింది. ఇప్పుడయినా హాయిగా స్కూలు వదలగానే ఇంటికొచ్చి, ఏ పికారుకో, ఏ సినిమాకో అతనితో కలిసివెళ్ళక, కాంపోజిషన్ పుస్తకాలో ఎం.ఎ. పుస్తకాలో పుచ్చుకుని పార్వతి కూచోడం కాంతమ్మకి బావుండలేదు.

మొదట్లో అల్లుడికి కూతురి చదువుమీద, తెలివి

మీద గౌరవంవున్నా భర్త భార్యలో స్త్రీని చూడబోతాడు గాని డిగ్రీలు కాదుకదా? పార్వతి భర్తపక్కన కూచుని ఖబుర్లు చెప్పాలనీ, సినిమాకి వెళ్ళాలనీ, ధ్యాసే వుండదు. కొత్తలో ఏ రెండు మూడుసార్లు వెళ్ళిందో అతనితో కలిసి. ఆపైన తన నోటితోనే "రేణుకకి సినిమాలంటే వెర్రి. దాన్ని తీసుకెళ్ళురూ!" అనేది.

"అదెందుకే - నువ్వు వెళ్ళు" అని కాంతమ్మ అందామని అనేకసార్లు అనుకుంది. లౌకికజ్ఞానం లేదుకదా పార్వతికి! ప్రమోషనయిందని చాటంత ముఖంతో ముందు తన దగ్గరకొచ్చి చెప్పింది పార్వతి! వరండాలోని అల్లుడి ముఖం చూసి కాంతమ్మ గుండె గతుక్కుమంది. ముందు అతనితో చెప్పాలిగాని తనతోనా! ఆ మాత్రం యింగితం లేదే పార్వతికి.

పార్వతి జట్కాలో అడుగెట్టింది. అల్లుడు బయట కెళ్ళాడు. రేణుక తల్లి కాళ్ళదగ్గర కూచుని తల వంచుకుంది. "అమ్మా నేనింక ఇక్కడనుంచి వెళ్ళిపోతాను. అక్కకి ద్రోహం చేశాను. క్షమించమని చెప్పు, నాకు నాలుగో నెలని తెలిస్తే నన్ను వదిలేందుకు ఎవరూ వొప్పుకోరు. అక్క వొప్పుకోరు; బావ వొప్పుకోరు. కాని అక్క సంసారం చేదించి, యీ యింటిని కల్మషపూరితం చేయ్యడం నాకిష్టంలేదు... నా పాపం నేనే అనుభవించాలి. యీ రహస్యం ఇలాగే వుండిపోవాలి," రేణుక కంఠం వణికింది. నేత్రాలు అశ్రుపూరితాలయ్యాయి. "నిన్న అక్క దాచమని యిచ్చిన

మూడువందల రూపాయల కాయితాలు యిటిచ్చెయ్ - నేను వెళ్ళిపోతాను" అంది రుద్ధకంఠంతో.

కాంతమ్మ ఇచ్చింది; రేణు వెళ్ళిపోయింది.

ఎవరిది తప్పనాలో కాంతమ్మకి బోధపడలేదు. అల్లుణ్ణి మటుకు ఏమంటుంది? అతను మగవాడు — అంతే! తన కూతురు పాఠశాలి మామూలుగా గాడి తప్పి నడిచింది. రేణు ఆడది, ఏమవుతుందో? ఏ పంచని ఏ కష్టాలు పడు తుందో!